Lietas Nr. 129087213
Lietas arhīva Nr. 104AA-0298-14/12

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 23.maijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnesis B.Geimans,

tiesneses I.Jansone, L.Kuzmane,

izskatot rakstveida procesā apelācijas kārtībā administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. B/, personas kods /personas kods/, aizstāvja zv.advokāta Artūra Marģeviča iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 5.decembra spriedumu,

konstatēja:

2013.gada 3.jūnijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas vecākais inspektors E.Brakovkis sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA950198 par to, ka 2013.gada 15.februārī plkst.19:45, Rīgā /pers. B/ vadīja transportlīdzekli Toyota Land Cruiser, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, pa Kurbada ielu no Satekles ielas puses Ģertrūdes ielas virzienā, atrodoties narkotisko vielu iespaidā, tādējādi, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 39.2.punkta prasības. Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{15} panta piektajā daļā.

Administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA950198 sastādīts pamatojoties uz medicīniskās pārbaudes protokolu Nr.971 narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanai un policijas darbinieka /pers. D/ ziņojuma bez /pers. B/ klātbūtnes, jo viņa neieradās iepazīties ar administratīvā pārkāpuma protokolu.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas **tiesas 2013.gada 5.decembra spriedumu** (turpmāk – Spriedums) /pers. B/ atzīta par vainīgu LAPK 149.$^{1\,5}$ panta piektajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un sodīta ar administratīvo arestu uz 10 (desmit) diennaktīm, naudas sodu 1138,30 *euro* (Ls 800) apmērā, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas un atpūtas kuģu vadīšanas tiesības vai aizliedzot to iegūšanu, ja šādu tiesību nav, uz 4 (četriem) gadiem (l.l.80-82).

Par minēto spriedumu /pers. B/ aizstāvis zv.advokāts A.Marģevičs (turpmāk-sūdzības iesniedzējs) iesniedza **apelācijas sūdzību**, kurā lūdz atcelt 2013.gada 5.decembra Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas spriedumu pilnībā un izbeigt lietvedību.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka spriedumam nepiekrīt pilnā apmērā, jo uzskata, ka tiesa ir pārkāpusi LAPK 37.panta ceturtajā daļā noteikto termiņu lēmuma pieņemšanai par soda piemērošanu un piemēroja /pers. B/ sodu pēc šī termiņa notecējuma, atsaucas uz LAPK 238.^{1} panta pirmo daļu.

Norāda, ka lietas materiāliem ir pievienots 2013.gada 15.februārī sastādītais VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 1.rotas jaunākā inspektora Artūra (uzvārds ziņojumā nav salasāms) dienesta ziņojums, kurā norādīts, ka Ceļu policijas darbinieki, saņemot informāciju no VP RRP Kriminālpolicijas inspektora M.Maistrenko, par to, ka /pers. B/ kā vadītāja atrodas narkotisko vielu ietekmē, ar dienesta transportlīdzekli 2013.gada 15.februārī ir apturējuši transportlīdzekli Toyota Land Cruser, kuru pēc policijas darbinieka viedokļa vadīja /pers. B/ un, pēc pārrunām ar /pers. B/, viņa atzina, ka iepriekšējā dienā ir lietojusi narkotiskās vielas.

Ziņojumā ir arī norādīts, ka /pers. B/ pēc pārrunām tika nogādāta Aptiekas ielā 7/9 ekspertīzes veikšanai.

No ziņojuma izriet ziņas, kuras norāda uz iespējamu administratīvā pārkāpuma izdarīšanu no /pers. B/ puses.

Ziņojums viennozīmīgi tika laicīgi paziņots LAPK 247.pantā minētajām personām, kurām bija pienākums triju darba dienu laikā pieņemt lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu.

Ziņojuma kreisajā augšējā stūrī ir Valsts policijas atbildīgās amatpersonas (uzvārds nav salasāms) rezolūcija ar tekstu „Uzsākt administratīvo lietvedību. Saskaņā ar LAPK 238.^{1} panta 1.daļu". Rezolūcijā ir veikts labojums - ar korektoru ir aizkrāsots rezolūcijas

fiksēšanas datums. Tādējādi rezolūcijas labojums tika paveikts pretlikumīgi, jo nav norādīts, kas un kad ir aizkrāsojis rezolūcijas datumu.

No iepriekš minētā izriet, ka Ziņojumā LAPK 238.[1]panta 1.daļā noteiktajā kārtībā ir fiksēts lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu pret /pers. B/ rezolūcijas veidā.

Tas fakts, ka rezolūcijai ir aizkrāsots fiksēšanas datums, jau rada pamatotas šaubas lietā par to, ka minētā rezolūcija tika fiksēta ziņojumā.

Sūdzības iesniedzējs ir nokopējis Ziņojumu 2013.gada marta beigās, laikā, kad pirmo reizi ieradās iestādē, lai iepazītos ar lietas materiāliem. Šajā sakarā viņš iesniedza apelācijas instances tiesai Ziņojuma kopiju, kas tika paveikta 2013.gada marta beigās, lai tiesa varētu pārliecināties, ka Ziņojumā esošajā rezolūcijā ir veikts datuma aizkrāsojums.

Bez tam ziņojumā nedaudz zemāk par minēto rezolūciju par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu ir uzlikts amatpersonas /pers. H/ paraksts ar datumu 05.03.2013.

Minēto /pers. H/ parakstu ar datumu bez teksta var traktēt dažādi. Iespējams ar savu parakstu amatpersona /pers. H/ 05.03.2013. ir piekritusi Ziņojumā uzliktai rezolūcijai, iespējams, /pers. H/ ar parakstu apliecināja to, ka ir informēta par rezolūciju. Jebkurā gadījumā rezolūcijas uzlikšanas datumu pašlaik ir sarežģīti konstatēt untas izraisa pamatotas šaubas lietā, kurām ir būtiska nozīme un šaubas ir jāvērtē par labu /pers. B/, nevis iestādei.

Ņemot vērā to, ka Ziņojums Valsts policijas amatpersonām, kuras bija tiesīgas uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedības LAPK 238.[1]panta 1.daļas noteiktajā kārtībā, tika paziņots jau 2013.gada 15.februārī, tad saskaņā ar LAPK 238.[1]panta 1.daļas nosacījumiem lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanubija nepieciešams pieņemt 3 darba dienu laikā.

Viss iepriekš minētais dod pamatu uzskatīt, ka administratīvā pārkāpuma lietvedība pret /pers. B/ saskaņā ar LAPK imperatīvu normu – LAPK 238.[1]panta 1.daļu, tika uzsākta 2013.gada 20.februārī.

Bez tam sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Sprieduma 2.lapaspusē ir nepamatoti norādīts uz to, ka: „Tiesa nekonstatē kādus procesuālos pārkāpumus, kuri būtu noveduši pie nepareiza administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas, un rezultātā pie nepareiza nolēmuma pieņemšanas".

Ir pamats uzskatīt, ka Sprieduma pieņemšanas dienā - 2013.gada 5.decembrī jau notecējis LAPK 37.panta 4.daļā noteiktais maksimālais termiņš lēmuma pieņemšanai par soda piemērošanu un līdz ar to lietvedību lietā bija jāizbeidz, lai netiktu pārkāpta LAPK 37.panta 4.daļā iekļauta imperatīvā tiesību norma.

Spriedumā tiesa nav norādījusi un nav konstatējusi, kādā datumā bija pieņemts lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu pret /pers. B/.

No 2013.gada 4.decembra tiesas sēdes protokola satura arī ir skaidri redzams tas, ka tiesa nepievērsa uzmanību jautājuma noskaidrošanai par to, kurā datumā bija pieņemts lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu pret /pers. B/.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tiesai jau 2013.gada 04.decembra tiesas sēdē bija jālemj jautājums par lietvedības izbeigšanu, jo jau šajā datumā ir iestājies noilgums administratīvā pārkāpuma lietā.

Šādu tiesas bezdarbību var uzskatīt par rupju procesuālo pārkāpumu, kas ir par pamatu sprieduma atcelšanai un lietvedības izbeigšanai lietā.

Papildus sūdzības iesniedzējs norāda, ka no lietas materiāliem izriet, ka /pers. B/ 2013.gada 15.februārī faktiski tika aizturēta un tad tika nogādāta uz medicīnisko pārbaudi.

Tas fakts, ka par /pers. B/ aizturēšanu lietas ietvaros netika sastādīts aizturēšanas protokols atbilstoši LAPK 252., 253., liecina tikai par Valsts policijas darbinieku nekompetenci unspeciālo zināšanu trūkumu.

Šajā sakarā, kā piemēru, sūdzības iesniedzējs pievieno citas personas administratīvās aizturēšanas protokolu, pret kuru tika izbeigta lieta pirmās instances tiesā, norādot, ka analoģiskos apstākļos vienai personai sastāda protokolu par administratīvo aizturēšanu, bet citos gadījumos - nesastāda.

Ir acīmredzams tas, ka /pers. B/ faktiski arī bija aizturēta administratīvi, lai apstiprinātu vai noliegtu viņas narkotisko, psihotropo vai citu apreibinošo vielu lietošanu.

Policijas darbinieki nolēma aizturēt /pers. B/, nogādāt viņu uz medicīnisko iestādi, lai ar speciālista starpniecību iegūtu no personas pierādījumus tam, ka viņa lietoja vai nelietoja narkotiskās vielas.

No lietas materiāliem izriet, ka urīns, asins paraugi, nomazgājumi no mutes, rokām, tika iegūti no /pers. B/ 2013.gada 15.februārī. Tas attiecīgi tika izdarīts, ņemot vērā LAPK 258.pantā policistiem paredzētas tiesības atstādināt no transportlīdzekļa vadīšanas transportlīdzekļa vadītāju, par kuru ir pietiekams pamats domāt, ka viņš ir alkoholisko dzērienu reibumā vai narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē, un noteiktā kārtībā pārbaudīt, vai viņš nav alkoholisko dzērienu reibumā vai narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē.

LAPK 258.pantā paredzēto tiesību realizācija no policistu puses nav iespējama bez LAPK 252.panta paredzētas administratīvās aizturēšanas, jo vadītāja atstādināšana no transportlīdzekļa vadīšanas pati par sevi ir personas brīvības ierobežošanas, savukārt, personas nogādāšana uz medicīnisko pārbaudi un pakļaušana pārbaudei viennozīmīgi ir saistīta ar personas brīvības ierobežošanu, jo personai uz to laiku nav tiesību nepiedalīties pārbaudē. Atteikšanās no pārbaudes ir LAPK normu pārkāpums, kas ir sodāms.

Tātad personas brīvība uz pārbaudes laiku tiek ierobežota un līdz ar to faktiski notiek personas administratīvā aizturēšana.

Viss iepriekš minētais liecina par to, ka administratīvā pārkāpuma lietvedība pret /pers. B/ tika uzsākta, sākot ar viņas administratīvo aizturēšanu un nogādāšanu uz medicīnisko pārbaudi, tas ir 2013.gada 15.februārī un medicīniskās pārbaudesprotokols Nr.971 tika sastādīts arī 2013.gada 15.februārī.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka, ja tiesanepiekritīs viņa viedoklim par to, ka administratīvā pārkāpuma lietvedība pret /pers. B/ faktiski tika uzsākta ar viņas administratīvo aizturēšanu 2013.gada 15.februārī, tad neapšaubāms ir tas fakts, ka lietvedība bija jāuzsāk 3 darba dienu laikā no ziņojuma sastādīšanas un iesniegšanas dienas, tas ir no 2013.gada 20.februāra un lēmums par adminsitratīvā soda piemērošanu tiesai bija jāpieņem līdz 2013.gada 20.novembrim, ieskaitot.

Saskaņā ar LAPK 289.^{20} panta pirmās daļas nosacījumiem, Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka ir pamats apelācijas sūdzības izskatīšanai rakstveida procesā.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi sūdzībā norādītos argumentus, Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Novērtējusi pārsūdzēto Spriedumu, tiesu kolēģija atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tiesa ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus, novērtējusi lietā esošus un spriedumā norādītos pierādījumus un tiesību normas, līdz ar to tiesu kolēģija, saskaņā ar LAPK 289.^{13} panta trešo daļu, pievienojas rajona tiesas motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Apelācijas sūdzībā papildus norādīto argumentu, ka ir pamats uzskatīt, ka Sprieduma pieņemšanas dienā - 2013.gada 5.decembrī jau notecējis LAPK 37.panta 4.daļā noteiktais maksimālais termiņš lēmuma pieņemšanai par soda piemērošanu un līdz ar to lietvedību lietā bija jāizbeidz, lai netiktu pārkāpta LAPK 37.panta 4.daļā iekļauta imperatīvā tiesību norma, tiesu kolēģija uzskata par nepamatotu un noraidāmu, sekojošu iemeslu dēļ:

-LAPK 238.^{1}panta pirmā daļa nosaka, ka „saņemot ziņas, kuras norāda uz iespējamu administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, šā kodeksa 247.pantā minētās personas triju darba dienu laikā pieņem lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu vai par atteikšanos uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību (šā kodeksa 238.^{2} un 239.pants), vai par materiālu pārsūtīšanu pēc piekritības. Lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu var pieņemt, arī sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu vai fiksējot to rezolūcijas veidā uz dokumenta, kas satur ziņas vai faktus par iespējamu administratīvo pārkāpumu";

-no lietas materiāliem redzams, ka policijas darbinieka ziņojums Valsts policijas amatpersonām, kuras bija tiesīgas uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību, par /pers. B/ 2013.gada 15.februārī izdarīto administratīvo pārkāpumu, datēts ar 2013.gada 15.februāri (l.l.4), līdz ar ko administratīvā pārkāpuma lietvedība atbilstoši LAPK 238.^{1}panta pirmās daļas nosacījumiem bija jāuzsāk 2013.gada 20.februārī;

-tiesu kolēģija konstatē, ka minētajā policijas darbinieka ziņojumā LAPK 238.^{1}panta 1.daļā noteiktajā kārtībā, proti, rezolūcijas veidā, ir fiksēts Valsts policijas atbildīgās amatpersonas lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu pret /pers. B/, rezolūcija datēta ar 2013.gada 5.martu, noformēta atbilstoši Ministru kabineta noteikumu Nr. 916 – Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas kārtība, 201.punktam, proti, rezolūcijā ir ietverta norāde par dokumenta izpildītāju; uzdevumu, kas jāveic dokumenta izpildītājam; rezolūcijas autora personisko parakstu un paraksta atšifrējumu; datumu, kad rakstīta rezolūcija.

Tiesu kolēģija atzīst, ka uz minētas rezolūcijas ir veikts aizkrāsojums, kuru atbildīgai amatpersonai bija jāatrunā ar attiecīgu ierakstu, apliecinot šo ierakstu ar labojumu veikušās personas personisko parakstu un norādot personiskā paraksta atšifrējumu, tajā pašā laikā tiesu kolēģija atzīst par nepamatotu sūdzības iesniedzēja apgalvojumu, ka ziņojumā ir aizkrāsots rezolūcijas fiksēšanas datums, jo no veiktā labojuma redzams, ka ir aizkrāsots nobīdījies zīmoga nospiedums, nevis datums, līdz ar ko tiesu kolēģija uzskata, ka nav pamata apšaubīt to, ka administratīvā pārkāpuma lietvedība šajā lietā bija uzsākta 2013.gada 5.martā.

Apstākļi, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, ir norādīti LAPK 239.pantā.

Saskaņā ar LAPK 239.panta 7.punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja ir pagājuši šā kodeksa 37.pantā paredzētie termiņi.

LAPK 37.panta pirmā daļa nosaka, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā var uzsākt ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, - no pārkāpuma pārtraukšanas dienas, savukārt, šī panta ceturtā daļa nosaka, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeidz, ja deviņu mēnešu laikā no administratīvā pārkāpuma lietas uzsākšanas dienas nav pieņemts lēmums par soda piemērošanu.

LAPK 245.^{1} panta pirmā daļa nosaka, ka procesuālais termiņš, kas aprēķināms gados, mēnešos vai dienās, sākas nākamajā dienā pēc datuma vai notikuma, kurš nosaka tā sākumu.

/pers. B/ inkriminēto administratīvo pārkāpumu ir izdarījusi 2013.gada 15.februārī, administratīvā pārkāpuma lietvedība bija uzsākta 2013.gada 5.martā, līdz ar ko administratīvās atbildības noilguma termiņa iestāšanās lietā ir jāskaita no 06.03.2013.

Tādējādi, tiesu kolēģija atzīst, ka lietvedība /pers. B/ administratīvā pārkāpuma lietā tika uzsākta ievērojot LAPK 37.panta pirmās daļas prasības, un Sprieduma pieņemšanas dienā - 2013.gada 5.decembrī LAPK 37.panta 4.daļā noteiktais maksimālais termiņš lēmuma pieņemšanai par soda piemērošanu vēl nebija notecējis, līdz ar ko pamata izbeigt lietvedību lietā nav.

Tiesu kolēģija atzīst, ka Valsts policijas atbildīgā amatpersona uzsākot lietvedību /pers. B/ administratīvā pārkāpuma lietā nav ievērojusi LAPK 238.^{1}panta pirmajā daļā noteikto termiņu, kā arī nav atrunājusi savā rezolūcijā veikto aizkrāsojumu, tomēr minētie

pārkāpumi nav tādi, kas būtu par pamatu administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanai, jo, kā vairākkārt ir atzinis AT Senāts, procesuālo tiesību pārkāpums ir vērtējams atkarībā no tā ietekmes uz procesa rezultātu – galīgo lēmumu, kas pieņemts attiecīgajā procesā. Vērtējot procesuālo tiesību normu pārkāpumus un to ietekmi uz procesa rezultātu, ir jānoskaidro, vai šis pārkāpums varēja ietekmēt administratīvā akta saturu. Ja pārkāpums varēja to ietekmēt, tas uzskatāms par būtisku (*LR Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 15.marta spriedums lietā Nr.SKA-59/2005, 2010.gada 16.septembra spriedums lietā Nr.SKA-515/2010*).

Tiesu kolēģija atzīst, ka augstāk minētie pārkāpumi nav būtiski, jo nekonstatē, ka tie varēja ietekmēt Sprieduma saturu.

Tiesu kolēģija atzīst par nepamatotu sūdzības iesniedzēja argumentu, ka LAPK 258.pantā paredzēto tiesību realizācija no policistu puses, proti, transportlīdzekļa vadītāja atstādināšana no transportlīdzekļa vadīšanas, nav iespējama bez LAPK 252.pantā paredzētas administratīvās aizturēšanas, jo tas ir pretrunā ar likumā noteikto.

LAPK 252.panta pirmā daļa nosaka, ka personas administratīva aizturēšana ...ir atļauta „Šajā kodeksā tieši paredzētajos gadījumos, lai pārtrauktu administratīvos pārkāpumus, kad izlietoti citi ietekmēšanas līdzekļi, lai noteiktu pārkāpēja personu, lai sastādītu protokolu par administratīvo pārkāpumu, ja to nevar izdarīt uz vietas un ja protokola sastādīšana ir obligāta, un lai izpildītu administratīvo pārkāpumu lietās pieņemtos lēmumus”.

Bez tam,LAPK 149.$^{1\,5}$ panta astotā daļa paredz administratīvo atbildību par atteikšanos no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai, narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes pārbaudes, no tā izriet, ka transportlīdzekļa vadītājs var atteikties no tādas medicīniskās pārbaudes veikšanas.

Tādējādi tiesu kolēģija atzīst, ka LAPK 258.pantā paredzēta transportlīdzekļa vadītāja atstādināšana no transportlīdzekļa vadīšanas, ja ir pietiekams pamats domāt, ka viņš ir alkoholisko dzērienu reibumā vai narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē, pati par sevi vēl nenozīmē, ka minētais vadītājs visos gadījumos ir administratīvi aizturams.

Ņemot vērā visu augstāk minēto tiesu kolēģija atzīst, ka /pers. B/ pamatoti saukta pie administratīvās atbildības un sodīta pēc LAPK *159.$^{1\,5}$ panta piektās daļas*, bet Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas spriedums *ir likumīgs un pamatots, atstājams negrozīts.*

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz LAPK 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{21}, 289.^{22}pantu Krimināllietu tiesu kolēģija

nosprieda

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 5.decembra spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. B/ aizstāvja A.Marģeviča apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnesis B.Geimans

Tiesnese I.Jansone

Tiesnese L.Kuzmane